

Parlamentul României

Senat

PROIECT

HOTĂRÂRE

referitoare la Propunere de DIRECTIVĂ A CONSILIULUI privind un sistem comun de impozitare a serviciilor digitale pentru veniturile rezultate din furnizarea anumitor servicii digitale – COM (2018) 148 final

În temeiul dispozițiilor art. 67 și art. 148 alin. (2) și alin. (3) din Constituția României, republicată, precum și ale Protocolului (nr. 2) privind aplicarea principiilor subsidiarității și proporționalității, anexat Tratatului de la Lisabona de modificare a Tratatului privind Uniunea Europeană și a Tratatului de instituire a Comunității Europene, semnat la Lisabona la 13 decembrie 2007, ratificat prin Legea nr.13/2008,

În baza raportului Comisiei pentru Afaceri Europene nr. LXII/218/3.05.2018.

Senatul adoptă prezenta hotărâre:

Art.1 – Senatul României:

(1) Consideră că propunerea de Directivă respectă principiul subsidiarității încadrându-se în domeniul de reglementare al articolul 113 TFUE. Doar acțiunea UE poate reduce fragmentarea pieței unice și apariția de denaturări ale concurenței în cadrul Uniunii din cauza adoptării unor măsuri unilaterale divergente de impozitare a serviciilor digitale la nivel național. Mai mult, existența unei soluții la nivelul UE, mai degrabă decât a unor politici naționale diferite, presupune o reducere a sarcinii de asigurare a conformității pentru companiile care intră sub incidența noilor norme și, de asemenea, transmite comunității internaționale un semnal puternic privind angajamentul UE de a acționa atunci când este vorba despre asigurarea impozitării echitabile a economiei digitale.

De asemenea, se respectă principiul proporționalității, prezenta propunere având drept scop stabilirea unei structuri comune de impozitare, lăsând în același timp o marjă de manevră

suficientă pentru statele membre în ceea ce privește stabilirea efectivă a anumitor aspecte administrative aferente acestei măsuri, precum contabilitatea, ținerea evidențelor și alte obligații destinate să asigure faptul că ISD datorat este efectiv plătit. De asemenea, statele membre pot adopta măsuri de prevenire a evaziunii, a eludării și a abuzului în ceea ce privește ISD și își mențin capacitatea de a impune plata ISD și de a efectua audituri fiscale în conformitate cu propriile norme și proceduri.

Art. 2 - Prezenta hotărâre se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Această hotărâre a fost adoptată de Senat în ședința din.....mai 2018, cu respectarea prevederilor art.76 alin(2) din Constituția României, republicată.

Președintele Senatului

Călin POPESCU – TĂRICEANU

București, mai 2018

Nr.

Parlamentul României

Senat

PROIECT

HOTĂRÂRE

referitoare la Propunere de DIRECTIVĂ A CONSILIULUI de stabilire a normelor de impozitare a societăților în cazul unei prezențe digitale substanțiale - COM (2018) 147 final

În temeiul dispozițiilor art. 67 și art. 148 alin. (2) și alin. (3) din Constituția României, republicată, precum și ale Protocolului (nr. 2) privind aplicarea principiilor subsidiarității și proporționalității, anexat Tratatului de la Lisabona de modificare a Tratatului privind Uniunea Europeană și a Tratatului de instituire a Comunității Europene, semnat la Lisabona la 13 decembrie 2007, ratificat prin Legea nr.13/2008,

În baza raportului Comisiei pentru Afaceri Europene nr. LXII/217/3.05.2018.

Senatul adoptă prezenta hotărâre:

Art.1 – Senatul României:

(1) Consideră că **propunerea de Directivă respectă principiul subsidiarității** prin încadrarea în domeniul de reglementare al articolului 115 TFUE. Deoarece companiile digitale sunt capabile să își desfășoare activitatea peste granițe fără a avea vreo prezență fizică, atât în interiorul Uniunii, cât și din țări terțe, sunt necesare norme uniforme pentru a se asigura faptul că acestea plătesc impozite acolo unde generează profituri. Dată fiind dimensiunea transfrontalieră a activităților digitale, este necesară o inițiativă a UE, care aduce valoare adăugată în comparație cu ceea ce s-ar putea realiza printr-o multitudine de măsuri naționale.

De asemenea, **propunerea de Directivă respectă principiul proporționalității** deoarece nu implică o armonizare a cotelor de impozitare a societăților în UE și, prin urmare, nu restricționează capacitatea statelor membre de a influența cuantumul dorit al veniturilor din impozitarea societăților. Directiva propusă nu aduce atingere opțiunilor de politică națională în ceea ce privește amploarea intervenției sectorului public și alcătuirea veniturilor fiscale. Ea

propune o modalitate mai eficientă de a impozita activitățile digitale ale contribuabililor persoane juridice care desfășoară activități în cadrul UE, în vederea realizării unei piețe interne mai eficiente.

Art. 2 - Prezenta hotărâre se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Această hotărâre a fost adoptată de Senat în ședința din.....mai 2018, cu respectarea prevederilor art.76 alin(2) din Constituția României, republicată.

Președintele Senatului

Călin POPESCU – TĂRICEANU

București, mai 2018

Nr.

Parlamentul României

Senat

PROIECT

HOTĂRÂRE

**referitoare la Propunerea de DIRECTIVĂ A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A
CONSILIULUI privind emiterea de obligațiuni garantate și supravegherea publică a
obligațiunilor garantate și de modificare a Directivei 2009/65/CE și a Directivei 2014/59/UE
– COM (2018) 94 final**

În temeiul dispozițiilor art. 67 și art. 148 alin. (2) și alin. (3) din Constituția României, republicată, precum și ale Protocolului (nr. 2) privind aplicarea principiilor subsidiarității și proporționalității, anexat Tratatului de la Lisabona de modificare a Tratatului privind Uniunea Europeană și a Tratatului de instituire a Comunității Europene, semnat la Lisabona la 13 decembrie 2007, ratificat prin Legea nr.13/2008,

În baza raportului Comisiei pentru Afaceri Europene nr. LXII/216/3.05.2018.

Senatul adoptă prezenta hotărâre:

Art.1 – Senatul României:

(1) Consideră că propunerea de Directivă respectă principiul subsidiarității încadrându-se în domeniul de reglementare al articolului 114 TFUE. În momentul actual, caracteristicile structurale ale obligațiunilor garantate sunt stabilite în prezent în principal la nivel național, tratamentul preferențial de care acestea beneficiază în temeiul dreptului Uniunii este acordat în practică unor tipuri de produse diferite. Astfel, este necesară o acțiune la nivelul UE pentru a institui un cadru comun pentru obligațiunile garantate în întreaga Uniune, care să asigure alinierea caracteristicilor structurale ale acestora cu caracteristicile de risc care justifică tratamentul preferențial acordat la nivelul Uniunii. Măsurile întreprinse de UE pentru a institui un cadru comun sunt, de asemenea, necesare pentru a dezvolta piețele obligațiunilor garantate în

întreaga Uniune și a sprijini investițiile transfrontaliere, în vederea îndeplinirii obiectivelor uniunii piețelor de capital.

De asemenea, consideră că propunerea de Directivă respectă principiul proporționalității deoarece creează un echilibru între flexibilitatea necesară pentru a se ține cont de caracteristicile fiecărui stat membru și uniformitatea necesară pentru asigurarea coerenței la nivelul Uniunii. Propunerea include dispoziții privind păstrarea drepturilor obținute aferente obligațiunilor garantate existente, vizând atenuarea costurilor pentru emitenții acestora și pentru piețe.

Art. 2 - Prezenta hotărâre se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Această hotărâre a fost adoptată de Senat în ședința din.....mai 2018, cu respectarea prevederilor art.76 alin(2) din Constituția României, republicată.

Președintele Senatului

Călin POPESCU – TĂRICEANU

București, mai 2018

Nr.

Parlamentul României

Senat

Proiect

HOTĂRÂRE

referitoare la propunerea de Regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind poluanții organici persistenți (reformare)

COM (2018) 144 final

În temeiul dispozițiilor art. 67, art. 148 alin. (2) și alin. (3) din Constituția României, republicată, și Protocolului nr.2 anexat Tratatului de la Lisabona, de modificare a Tratatului privind Uniunea Europeană și a Tratatului de instituire a Comunității Europene, semnat la Lisabona la 13 decembrie 2007, ratificat prin Legea nr. 13/2008,

În baza raportului Comisiei pentru afaceri europene nr. LXII/228/08.05.2018

Senatul adoptă prezenta hotărâre:

Art.1.- Senatul României:

- (1) Constată că principiile subsidiarității și proporționalității sunt respectate. Obiectivele propunerii nu pot fi realizate de statele membre deoarece este nevoie de o abordare armonizată pentru a se asigura faptul că Uniunea, ca parte la Convenția de la Stockholm, își îndeplinește obligațiile internaționale. Propunerea respectă principiul proporționalității deoarece nu depășește ceea ce este necesar pentru realizarea obiectivelor sale. Propunerea prevede modificări numai în cazul în care acestea sunt considerate necesare și oportune pentru buna funcționare a regulamentului sau în cazul în care acestea se impun ca urmare a modificării altor acte legislative.
- (2) Consideră că:
 1. Activitățile de raționalizare, simplificare și automatizare a procesului de raportare/monitorizare și îmbunătățire a furnizării de informații publice nu trebuie să genereze sarcini administrative suplimentare pentru autoritățile responsabile cu implementarea prevederilor regulamentului.
 2. Agenția Europeană pentru Produse Chimice (ECHA) trebuie să demonstreze că deține resursele necesare, financiare și umane, pentru ducerea la îndeplinire a noilor atribuții și responsabilități propuse a fi transferate de la Comisia Europeană.
 3. Obiectivele, conținutul, scopul și durata delegării de putere către Comisia Europeană trebuie să fie clar definite în propunerea de regulament.

Art.2.- Prezenta hotărâre se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I iar opinia cuprinsă în această hotărâre se transmite către instituțiile europene.

Această hotărâre a fost adoptată de Senat în ședința din mai 2018, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

Președintele Senatului

Călin POPESCU – TĂRICEANU

București,mai 2018

Nr.

Parlamentul României

Senat

PROIECT

HOTĂRÂRE

**referitoare la Propunerea de Regulament al Parlamentului European și al Consiliului de
înstituire a unei Autorități Europene a Muncii - COM (2018) 131 final**

În temeiul dispozițiilor art. 67 și art. 148 alin. (2) și alin. (3) din Constituția României, republicată, precum și ale Protocolului (nr. 2) privind aplicarea principiilor subsidiarității și proporționalității, anexat Tratatului de la Lisabona de modificare a Tratatului privind Uniunea Europeană și a Tratatului de instituire a Comunității Europene, semnat la Lisabona la 13 decembrie 2007, ratificat prin Legea nr.13/2008,

În baza raportului Comisiei pentru Afaceri Europene nr. LXII/226/8.05.2018.

Senatul adoptă prezenta hotărâre:

Art.1 – Senatul României:

(1) Constată următoarele:

a) propunerea de regulament este întemeiată pe articolele 46, 48, 53 alineatul (1), 62 și 91 alineatul (1) din TFUE, cu accent pe libera circulație a lucrătorilor, coordonarea sistemelor de securitate socială, accesul la activități independente și exercitarea acestor activități, libertatea de a presta servicii și normele comune aplicabile transportului internațional;

b) propunerea de regulament respectă principiul subsidiarității, întrucât obiectivele propunerii nu pot fi realizate în mod satisfăcător de către statele membre la nivel național, regional sau local și pot fi realizate mai bine la nivelul Uniunii, din următoarele motive:

- furnizarea de informații și servicii de înaltă calitate și actualizate pentru cetățeni cu privire la propriile drepturi și obligații în situații transfrontaliere trebuie coordonată la nivelul Uniunii, pentru a se asigura o abordare consecventă, clară și eficientă.

- aplicarea legislației Uniunii în domeniul mobilității transfrontaliere a forței de muncă și al coordonării sistemelor de securitate socială se bazează pe cooperarea dintre statele membre, ceea ce înseamnă că niciun stat membru nu poate acționa singur;

- pentru a spori sinergiile și a sprijini cooperarea dintre statele membre în ceea ce privește aplicarea legislației Uniunii în domeniul mobilității forței de muncă și al coordonării securității sociale – astfel încât să se asigure securitatea juridică, atât pentru administrații, cât și pentru persoanele fizice, și să se ajungă la o înțelegere comună a necesităților în materie de asigurare a respectării legii – este necesară dezvoltarea unei abordări coordonate și comune la nivelul Uniunii, în locul utilizării unei rețele de acorduri bilaterale sau multilaterale care se poate dovedi complexă.

c) propunerea de regulament respectă principiul proporționalității, întrucât:

- inițiativa este un răspuns proporțional cu nevoia de sprijin operațional și nu depășește ceea ce este necesar pentru atingerea acestui obiectiv;

- inițiativa nu impune noi obligații statelor membre, persoanelor fizice sau angajatorilor, ci se concentrează mai degrabă pe susținerea mobilității transfrontaliere și pe crearea de noi oportunități;

- propunerea nu aduce atingere deciziilor, legislației sau activităților de asigurare a respectării legii la nivel național, care rămân de competența statelor membre;

- propunerea lasă în mare măsură la discreția statelor membre modalitatea de utilizare a posibilităților create de inițiativă.

d) forma juridică aleasă este cea de Regulament, întrucât Regulamentul se va baza pe abordarea comună privind agențiile descentralizate ale UE, aprobată în 2012 de Parlamentul European, Consiliu și Comisie. Un regulament oferă certitudinea juridică necesară instituirii Autorității, fapt ce nu ar putea fi realizat cu ajutorul altor instrumente juridice.

(2) Consideră:

- că sunt binevenite demersurile Comisiei Europene și este necesară o Autoritate Europeană a Muncii, ca rezultat al consolidării cooperării dintre autoritățile de pe piața muncii pe toate nivelurile și gestionarea mai eficientă a situațiilor transfrontaliere;

- regretă că Pachetul privind echitatea socială, din care face parte și prezenta propunere de regulament cuprinde doar măsuri paliative, marginale de combatere a inegalităților în contextul în care există o piață unică europeană, dar cu 27 de sisteme sociale distincte.

(3) Apreciază:

- crearea unei Autorități Europene în domeniul Muncii, ca entitate necesară pentru depășirea provocărilor legate de îmbunătățirea cooperării la nivelul UE în materie de ocupare a forței de muncă transfrontaliere și de securitate socială;

- că instituirea Autorității Europene în domeniul Muncii ar putea reprezenta și o oportunitate pentru găzduirea agenției europene într-un stat membru care nu deține, pe teritoriul său, până la acest moment, un sediu de agenție europeană.

(4) Recomandă următoarele:

- clarificarea aspectelor legate de modalitatea în care Autoritatea Europeană în domeniul Muncii ELA va realiza obiectivul global al propunerii;
- clarificarea aspectelor legate de modalitatea în care se va face trecerea de la actuala organizare a activității, atât la nivelul instituțiilor europene, cât și la nivelul statelor membre;
- clarificarea prevederilor articolelor 5,6,7 din actuala propunere de Regulament prin care se aduce atingere majoră Regulamentului (UE) 2016/589 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 aprilie 2016 privind o rețea europeană de servicii de ocupare a forței de muncă (EURES), accesul lucrătorilor la servicii de mobilitate și integrarea mai bună a piețelor forței de muncă și de modificare a Regulamentelor (UE) nr. 492/2011 și (UE) nr. 1296/2013 (JO L 107, 22.4.2016, p. 1) care își încheie perioada tranzitorie în data de 13 mai 2018, iar prevederile lor intră deplin în vigoare de la data menționată. Prevederile articolelor menționate nu clarifică cum anume va furniza Autoritatea Europeană în domeniul Muncii aceste informații și care sunt obligațiile statelor membre în realizarea acestei inițiative;
- clarificarea aspectelor legate de entitatea cu care va colabora instituția din statul membru responsabilă cu furnizarea serviciilor, așa cum sunt ele definite de Regulamentul EURES nr.589/2016 - atât cu Autoritatea Europeană în domeniul Muncii, cât și cu Comisia Europeană, pentru funcționarea tehnică și dezvoltarea portalului EURES. Există riscul unei multiplicări a responsabilităților statului membru;
- că acesta cuprinde doar măsuri paliative, marginale de combatere a inegalităților, în contextul în care există o piață unică europeană, dar cu 27 de sisteme sociale distincte.

Art. 2 - Prezenta hotărâre se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Această hotărâre a fost adoptată de Senat în ședința din.....mai 2018, cu respectarea prevederilor art.76 alin(2) din Constituția României, republicată.

Președintele Senatului

Călin POPESCU – TĂRICEANU

București, mai 2018

Nr.

Parlamentul României

Senat

PROIECT

HOTĂRÂRE

**referitoare la Propunerea de REGULAMENT AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI
AL CONSILIULUI privind legea aplicabilă efectelor față de terți ale cesiunilor de creanțe
- COM (2018) 96 final**

În temeiul dispozițiilor art. 67 și art. 148 alin. (2) și alin. (3) din Constituția României, republicată, precum și ale Protocolului (nr. 2) privind aplicarea principiilor subsidiarității și proporționalității, anexat Tratatului de la Lisabona de modificare a Tratatului privind Uniunea Europeană și a Tratatului de instituire a Comunității Europene, semnat la Lisabona la 13 decembrie 2007, ratificat prin Legea nr.13/2008,

În baza raportului Comisiei pentru Afaceri Europene nr. LXII/231/8.05.2018.

Senatul adoptă prezenta hotărâre:

Art.1 – Senatul României:

(1) Consideră că propunerea de Regulament respectă principiul subsidiarității, încadrându-se în domeniul de reglementare al articolul 81 TFUE. Insecuritatea juridică actuală și riscul juridic care rezultă din aceasta sunt cauzate de normele materiale divergente ale statelor membre care reglementează efectele față de terți ale cesiunilor de creanțe. Statele membre, acționând individual, nu ar putea elimina în mod satisfăcător riscul juridic și obstacolele din calea cesiunilor transfrontaliere de creanțe, întrucât normele și procedurile naționale ar trebui să fie identice sau cel puțin compatibile pentru a se putea aplica într-o situație transfrontalieră. De aceea, sunt necesare măsuri la nivelul Uniunii pentru a se asigura că aceeași lege este desemnată, pe întreg teritoriul Uniunii, ca lege aplicabilă efectelor față de terți ale cesiunilor de creanțe,

oricare ar fi instanțele sau autoritățile statului membru care soluționează un litigiu cu privire la proprietatea asupra unei creanțe cesionate.

De asemenea, se respectă principiul proporționalității. În prezent, normele materiale, cât și normele privind conflictul de legi ale statelor membre sunt diferite și, în unele cazuri, normele privind conflictul de legi sunt neclare sau nu sunt prevăzute de legislația în vigoare. Aceste divergențe creează insecuritate juridică, care duce la risc juridic, întrucât unei cesiuni transfrontaliere i s-ar putea aplica norme de drept material din diferite țări. Pentru a oferi securitate juridică, UE propune securitate juridică prin armonizarea normelor privind conflictul de legi. Aceasta este o soluție proporțională, întrucât nu interferează cu legea materială națională și se aplică doar cesiunilor de creanțe care au un element transfrontalier.

Art. 2 - Prezenta hotărâre se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Această hotărâre a fost adoptată de Senat în ședința din.....mai 2018, cu respectarea prevederilor art.76 alin(2) din Constituția României, republicată.

Președintele Senatului

Călin POPESCU – TĂRICEANU

București, mai 2018

Nr.

SENATUL ROMÂNIEI	
Comisia pentru Afaceri Europene	
Nr. XIII/	218
Data	3.05.2018

Parlamentul României

Senat

Comisia pentru Afaceri Europene

SENATUL ROMÂNIEI	
Nr. XXXVII /	385
Data	06.05.2018

RAPORT

la

Propunere de DIRECTIVĂ A CONSILIULUI privind un sistem comun de impozitare a serviciilor digitale pentru veniturile rezultate din furnizarea anumitor servicii digitale COM (2018) 148 final

Comisia pentru afaceri europene a fost sesizată, în temeiul Protocolului nr. 2, anexat Tratatului de la Lisabona de modificare a Tratatului privind Uniunea Europeană și a Tratatului de instituire a Comunităților Europene, semnat la Lisabona la 13 decembrie 2007, ratificat prin Legea 13/2008, în vederea examinării **Propunerii de DIRECTIVĂ A CONSILIULUI privind un sistem comun de impozitare a serviciilor digitale pentru veniturile rezultate din furnizarea anumitor servicii digitale - COM (2018) 148 final.**

În cadrul Comisiei pentru afaceri europene, raportor a fost domnul senator Marius Dunca.

La lucrările Comisiei din data de 3 mai 2018 au participat reprezentanți ai Ministerului Afacerilor Externe și ai Ministerului Finanțelor Publice.

Au fost consultate procesele-verbale ale Comisiei economice, industriei și servicii, Comisiei pentru buget, finanțe, activitate bancară și piață de capital și al Comisiei pentru dezvoltare și strategie economică.

Temeiul juridic este articolul 113 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene. Această dispoziție permite Consiliului să adopte dispoziții pentru armonizarea legislațiilor statelor membre privind alte impozite indirecte, în măsura în care această armonizare este necesară pentru a asigura crearea și funcționarea pieței interne și pentru a evita denaturarea concurenței.

Prezenta propunere abordează într-un mod interimar problema reprezentată de faptul că normele actuale de impozitare a societăților sunt inadecvate pentru economia digitală. Normele actuale de impozitare a societăților au fost concepute pentru companiile tradiționale. Asemenea norme nu reușesc să surprindă anvergura globală a activităților digitale în cazul în care prezența fizică nu mai este o cerință pentru a putea furniza servicii digitale.

Obiectivul specific al propunerii este să prezinte o măsură care vizează veniturile generate de furnizarea anumitor servicii digitale și care să fie ușor de implementat și să contribuie la crearea unor condiții de concurență echitabile în perioada intermediară până la adoptarea unei soluții cuprinzătoare.

Persoană impozabilă este o entitate pentru care quantumul total al veniturilor la nivel mondial raportate de entitate pentru cel mai recent exercițiu financiar încheiat pentru care este disponibilă o declarație financiară depășește 750 000 000 EURO și quantumul total al veniturilor impozabile obținute de entitate în cadrul Uniunii în decursul exercițiului financiar respectiv depășește 50 000 000 EURO.

Locul impozitării stabilește ce proporție din veniturile impozabile obținute de o entitate trebuie să fie tratată ca fiind obținută într-un stat membru în sensul acestui impozit. În concordanță cu conceptul creării valorii de către utilizatori, pe care se fundamentează domeniul de aplicare obiectiv al ISD, această dispoziție stabilește că ISD este datorat în statul membru sau în statele membre în care se află utilizatorii.

Se consideră că utilizatorii se află în statul membru de care aparține adresa IP (protocol de internet) a dispozitivului folosit de aceștia sau, dacă este mai precisă, orice altă metodă de geolocalizare.

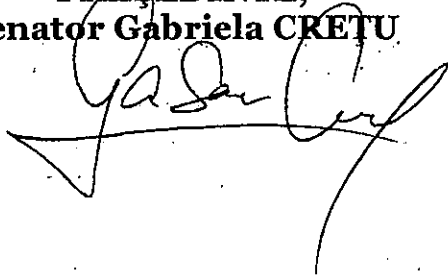
În urma examinării, Comisia pentru afaceri europene **consideră că propunerea de Directivă respectă principiul subsidiarității încadrându-se în domeniul de reglementare al articolul 113 TFUE.** Doar acțiunea UE poate reduce fragmentarea pieței unice și apariția de denaturări ale concurenței în cadrul Uniunii din cauza adoptării unor măsuri unilaterale divergente de impozitare a serviciilor digitale la nivel național. Mai mult, existența unei soluții la nivelul UE, mai degrabă decât a unor politici naționale diferite, presupune o reducere a sarcinii de asigurare a conformității pentru companiile care intră sub incidența noilor norme și, de asemenea, transmite comunității internaționale un semnal puternic privind angajamentul UE de a acționa atunci când este vorba despre asigurarea impozitării echitabile a economiei digitale.

De asemenea, **se respectă principiul proporționalității**, prezenta propunere având drept scop stabilirea unei structuri comune de impozitare, lăsând în același timp o marjă de manevră suficientă pentru statele membre în ceea ce privește stabilirea efectivă a anumitor aspecte administrative aferente acestei măsuri, precum contabilitatea, ținerea evidențelor și alte obligații destinate să asigure faptul că ISD datorat este efectiv plătit. De asemenea, statele membre pot adopta măsuri de prevenire a evaziunii, a eludării și a abuzului în ceea ce privește ISD și își mențin capacitatea de a impune plata ISD și de a efectua audituri fiscale în conformitate cu propriile norme și proceduri.

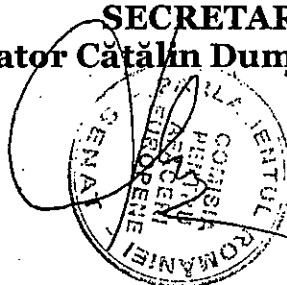
În urma dezbaterii, membrii Comisiei pentru afaceri europene au hotărât, cu majoritatea voturilor celor prezenți, formularea unui **Raport la COM(2018) 148 final.**

Comisia pentru afaceri europene **supune Plenului Senatului, spre dezbateră și adoptare, proiectul de hotărâre privind adoptarea Raportului**, în conformitate cu art. 34. din Anexa la Regulamentul Senatului aprobat prin Hotărârea Senatului nr. 28/2015, cu modificările și completările ulterioare.

PREȘEDINTE,
Senator Gabriela CRETU

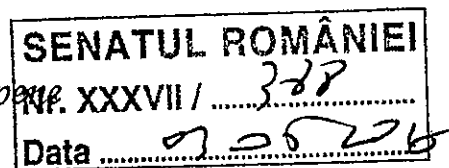
SECRETAR,
Senator Cătălin Dumitru TOMA

Parlamentul României
Senat

Comisia pentru Afaceri Europene

RAPORT

la

**Propunere de DIRECTIVĂ A CONSILIULUI de stabilire a normelor de
impozitare a societăților în cazul unei prezențe digitale substanțiale
COM (2018) 147 final**

Comisia pentru afaceri europene a fost sesizată, în temeiul Protocolului nr. 2, anexat Tratatului de la Lisabona de modificare a Tratatului privind Uniunea Europeană și a Tratatului de instituire a Comunităților Europene, semnat la Lisabona la 13 decembrie 2007, ratificat prin Legea 13/2008, în vederea examinării **Propunerii de DIRECTIVĂ A CONSILIULUI de stabilire a normelor de impozitare a societăților în cazul unei prezențe digitale substanțiale - COM (2018) 147 final.**

În cadrul Comisiei pentru afaceri europene, raportor a fost domnul senator Marius Dunca.

La lucrările Comisiei din data de 3 mai 2018 au participat reprezentanți ai Ministerului Afacerilor Externe și ai Ministerului Finanțelor Publice.

Au fost consultate procesele-verbale ale Comisiei economice, industriei și servicii, Comisiei pentru buget, finanțe, activitate bancară și piață de capital și al Comisiei pentru dezvoltare și strategie economică.

Temeiul juridic este articolului 115 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene ce privește alte impozite decât cele pe cifra de afaceri. Această dispoziție prevede că măsurile de apropiere în temeiul articolului respectiv au incidență directă asupra instituirii sau funcționării pieței interne.

Prezenta propunere vizează soluționarea problemelor ridicate de economia digitală, prin stabilirea unei soluții cuprinzătoare în cadrul sistemelor existente de impozitare a societăților ale statelor membre. Ea pune la dispoziție un sistem comun de impozitare a activităților digitale în UE care ține seama în mod corespunzător de particularitățile economiei digitale.

În primul rând, prezenta propunere prevede norme pentru stabilirea unei prezențe impozabile pentru companiile digitale care desfășoară activități transfrontaliere în cazul unei prezențe comerciale imateriale (denumită în continuare: „prezență digitală substanțială”). Prin urmare, pentru a stabili și a proteja drepturile de impozitare ale statelor membre în ceea ce privește noile modele de afaceri digitalizate, sunt necesari noi indicatori pentru o asemenea prezență digitală substanțială.

În al doilea rând, prezenta propunere stabilește principiile de atribuire a profiturilor către o companie digitală. Aceste principii ar trebui să reflecte mai bine crearea de valoare de către modelele de afaceri digitale, care se bazează foarte mult pe active necorporale.

Conceptul de „prezență digitală substanțială” are ca scop stabilirea unei prezențe impozabile într-o jurisdicție. Prin urmare, ar trebui considerat o completare a conceptului existent de sediu permanent. Normele propuse pentru stabilirea unei prezențe impozabile a unei companii digitale într-un stat membru se bazează pe veniturile obținute din furnizarea de servicii digitale, pe numărul de utilizatori de servicii digitale sau pe numărul de contracte pentru un serviciu digital. Aceste criterii sunt modalități de determinare a „amprente digitale” a unei companii într-o jurisdicție.

Într-un stat membru există o prezență digitală substanțială dacă sunt îndeplinite unul sau mai multe dintre următoarele criterii: dacă veniturile obținute din furnizarea de servicii digitale utilizatorilor dintr-o jurisdicție depășesc 7 000 000 EUR într-o perioadă fiscală, dacă numărul de utilizatori ai unui serviciu digital într-un stat membru depășește 100 000 într-o perioadă fiscală sau dacă numărul de contracte comerciale pentru servicii digitale este mai mare de 3 000.

Este esențial ca fiecare prag să fie stabilit suficient de sus pentru a exclude în mod sigur cazurile de mică importanță, în care profiturile ce pot fi atribuite unei prezențe digitale nu ar acoperi nici măcar costul de asigurare a conformității fiscale pentru un sediu permanent, scopul fiind de a se asigura proporționalitatea măsurii atunci când se aplică aceste trei praguri alternative.

Activitățile semnificative din punct de vedere economic desfășurate de prezența digitală substanțială printr-o interfață digitală includ, printre altele, următoarele activități:

- (a) colectarea, stocarea, prelucrarea, analizarea, utilizarea și vânzarea de date de la nivel de utilizator;
- (b) colectarea, stocarea, prelucrarea și afișarea de conținut generat de utilizatori;
- (c) vânzarea de spațiu publicitar online;
- (d) punerea la dispoziție a unor conținuturi create de terți pe o piață digitală;
- (e) furnizarea oricărui serviciu digital care nu este enumerat la literele (a)-(d).

În urma examinării, Comisia pentru afaceri europene **consideră că propunerea de Directivă respectă principiul subsidiarității** prin încadrarea în domeniul de reglementare al articolului 115 TFUE. Deoarece companiile digitale sunt capabile să își desfășoare activitatea peste granițe fără a avea vreo prezență fizică, atât în interiorul Uniunii, cât și din țări terțe, sunt necesare norme uniforme pentru a se asigura faptul că acestea plătesc impozite acolo unde generează profituri. Dată fiind dimensiunea transfrontalieră a activităților digitale, este necesară o inițiativă a UE, care aduce valoare adăugată în comparație cu ceea ce s-ar putea realiza printr-o multitudine de măsuri naționale.

De asemenea, **propunerea de Directivă respectă principiul proporționalității** deoarece nu implică o armonizare a cotelor de impozitare a societăților în UE și, prin urmare, nu restricționează capacitatea statelor membre de a influența quantumul dorit al veniturilor din impozitarea societăților. Directiva propusă nu aduce atingere opțiunilor de politică națională în ceea ce privește amploarea intervenției sectorului public și alcătuirea veniturilor fiscale. Ea propune o modalitate mai eficientă de a impozita activitățile digitale ale contribuabililor persoane juridice care desfășoară activități în cadrul UE, în vederea realizării unei piețe interne mai eficiente.

În urma dezbaterii, membrii Comisiei pentru afaceri europene au hotărât, cu majoritatea voturilor celor prezenți, formularea unui **Raport la COM(2018) 147 final**.

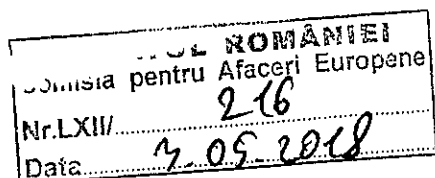
Comisia pentru afaceri europene **supune Plenului Senatului, spre dezbatere și adoptare, proiectul de hotărâre privind adoptarea Raportului**, în conformitate cu art. 34 din Anexa la Regulamentul Senatului aprobat prin Hotărârea Senatului nr. 28/2015, cu modificările și completările ulterioare.

PREȘEDINTE,
Senator Gabriela CRETU

SECRETAR
Senator Catalin Dumitru TOMA

prezența substanțială a unei companii digitale într-o jurisdicție este determinată de veniturile obținute din furnizarea de servicii digitale, de numărul de utilizatori de servicii digitale sau de numărul de contracte pentru servicii digitale. Aceste criterii

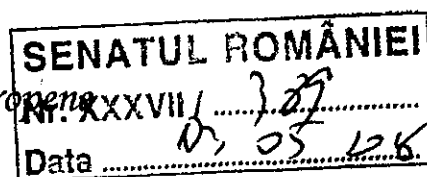
Intocmit: Sorin BOBOCEA, consilier CAE

Parlamentul României

Senat

Comisia pentru Afaceri Europene

RAPORT

la

Propunere de DIRECTIVĂ A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI privind emiterea de obligațiuni garantate și supravegherea publică a obligațiunilor garantate și de modificare a Directivei 2009/65/CE și a Directivei 2014/59/UE COM (2018) 94 final

Comisia pentru afaceri europene a fost sesizată, în temeiul Protocolului nr. 2, anexat Tratatului de la Lisabona de modificare a Tratatului privind Uniunea Europeană și a Tratatului de instituire a Comunităților Europene, semnat la Lisabona la 13 decembrie 2007, ratificat prin Legea 13/2008, în vederea examinării **Propunerii de DIRECTIVĂ A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI privind emiterea de obligațiuni garantate și supravegherea publică a obligațiunilor garantate și de modificare a Directivei 2009/65/CE și a Directivei 2014/59/UE - COM (2018) 94 final.**

În cadrul Comisiei pentru afaceri europene, raportor a fost doamna senator Gabriela Crețu.

La lucrările Comisiei din data de 3 mai 2018 au participat reprezentanți ai Ministerului Afacerilor Externe, ai ASE și ai Ministerului Finanțelor Publice.

Au fost consultate procesele-verbale ale Comisiei economice, industriei și servicii, Comisiei pentru buget, finanțe, activitate bancară și piață de capital și ai Comisiei pentru dezvoltare și strategie economică.

Temeiul juridic este articolul 114 din TFUE care autorizează instituțiile europene să stabilească dispoziții corespunzătoare care au ca obiectiv instituirea și funcționarea pieței interne. Legislația care vizează funcționarea piețelor de obligațiuni garantate este parte a legislației generale privind funcționarea piețelor financiare.

Obligațiunile garantate sunt titluri de creanță emise de instituțiile de credit și garantate printr-un portofoliu de active separate la care deținătorii de obligațiuni pot recurge în mod direct în calitate de creditori preferențiali. În același timp, deținătorii de obligațiuni își păstrează dreptul la creanțe față de entitatea emitentă în calitate de creditori obișnuiți. Această dublă creanță față de portofoliul de acoperire și față de emitent este denumită mecanismul „cu dublu recurs”.

Obligațiunile garantate sunt emise de instituții de credit și, ca atare, reprezintă o sursă de finanțare importantă și eficientă pentru băncile europene. Acestea facilitează finanțarea împrumuturilor ipotecare și a împrumuturilor destinate sectorului public, contribuind astfel la sprijinirea creditării la scară mai largă. Obligațiunile garantate permit nu doar ca băncile să acorde mai multe împrumuturi, ci și ca aceste împrumuturi să fie mai sigure. Un cadru favorabil pentru obligațiunile garantate la nivelul UE ar face să crească utilizarea acestora ca sursă de finanțare stabilă și eficientă din punctul de vedere al costurilor pentru instituțiile de credit, în special în cazul piețelor mai puțin dezvoltate, pentru a contribui la finanțarea economiei reale în conformitate cu obiectivele uniunii piețelor de capital. Cadrul favorabil ar oferi investitorilor o gamă mai largă și mai sigură de oportunități de finanțare și ar contribui la menținerea stabilității financiare. Prin urmare, toate obligațiunile garantate din Europa vor trebuie să respecte cerințele minime de armonizare indicate în prezenta propunere.

Prezenta propunere de directivă precizează elementele principale ale obligațiunilor garantate și prevede o definiție comună, care să servească drept punct de referință consecvent și suficient de detaliat în scopul reglementării prudențiale și care să fie aplicabil în toate sectoarele financiare. Propunerea stabilește caracteristicile structurale ale instrumentului, o supraveghere specifică pentru obligațiunile garantate, norme care să permită utilizarea etichetei „obligațiuni garantate europene” și obligațiile de publicare ale autorităților competente din domeniul obligațiunilor garantate.

Propunerea de regulament va modifica în principal articolul 129 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 (Regulamentul privind cerințele de capital – CRR). Modificările se bazează pe tratamentul prudențial actual, dar introduc cerințe suplimentare privind supragarantarea și activele de substituie. Modificările ar face mai stricte cerințele pentru acordarea unui tratament preferențial privind cerințele de capital obligațiunilor garantate.

În urma examinării, Comisia pentru afaceri europene **consideră că propunerea de Directivă respectă principiul subsidiarității încadrându-se în domeniul de reglementare al articolului 114 TFUE**. În momentul actual, caracteristicile structurale ale obligațiunilor garantate sunt stabilite în prezent în principal la nivel național, tratamentul preferențial de care acestea beneficiază în temeiul dreptului Uniunii este acordat în practică unor tipuri de produse diferite. Astfel, este necesară o acțiune la nivelul UE pentru a institui un cadru comun pentru obligațiunile garantate în întreaga Uniune, care să asigure alinierea caracteristicilor structurale ale acestora cu caracteristicile de risc care justifică tratamentul preferențial acordat la nivelul Uniunii. Măsurile întreprinse de UE pentru a institui un cadru comun sunt, de asemenea, necesare pentru a dezvolta piețele obligațiunilor garantate în întreaga Uniune și a sprijini investițiile transfrontaliere, în vederea îndeplinirii obiectivelor uniunii piețelor de capital.

De asemenea, se consideră că **propunerea de Directivă respectă principiul proporționalității deoarece creează un echilibru între flexibilitatea necesară pentru a se ține cont de caracteristicile fiecărui stat membru și uniformitatea necesară pentru asigurarea coerenței la nivelul Uniunii**. Propunerea include dispoziții privind păstrarea drepturilor obținute aferente obligațiunilor garantate existente, vizând atenuarea costurilor pentru emitenții acestora și pentru piețe.

În urma dezbaterii, membrii Comisiei pentru afaceri europene au hotărât, cu majoritatea voturilor celor prezenți, formularea unui **Raport la COM(2018) 94 final**.

Comisia pentru afaceri europene **supune Plenului Senatului, spre dezbateră și adoptare, proiectul de hotărâre privind adoptarea Raportului**, în conformitate cu art. 34 din Anexa la Regulamentul Senatului aprobat prin Hotărârea Senatului nr. 28/2015, cu modificările și completările ulterioare.

PREȘEDINTE,
Senator Gabriela CRETU

SECRETAR,
Senator Cătălin Dumitru TOMA

Parlamentul României
Senat

ROMÂNIEI
Afaceri Europene
228
8.05.2018

SENATUL ROMÂNIEI
Nr. XXXVII / COM 408
Data 9.05.2018

Comisia pentru Afaceri Europene

RAPORT
la

***Propunerea de Regulament al Parlamentului European și al Consiliului
privind poluanții organici persistenți (reformare)***

- COM (2018) 144 final -

Comisia pentru afaceri europene a fost sesizată, în temeiul Protocolului nr.2, anexat Tratatului de la Lisabona de modificare a Tratatului privind Uniunea Europeană și a Tratatului de instituire a Comunităților Europene, semnat la Lisabona la 13 decembrie 2007, ratificat prin Legea 13/2008, în vederea examinării ex-ante cu ***Propunerea de Regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind poluanții organici persistenți (reformare) - COM (2018) 144 final.***

În cadrul Comisiei pentru afaceri europene, raportor a fost domnul senator Gabriela CREȚU.

La lucrările comisiei din data de **3 mai 2018** au participat reprezentanți ai Ministerului Mediului și ai Ministerului Afacerilor Europene.

Au fost analizate punctele de vedere ale Ministerului Mediului, a Ministerului Afacerilor Europene.

Regulamentul (CE) nr. 850/2004 al Parlamentului European și al Consiliului („Regulamentul POP”) pune în aplicare angajamentele asumate de Uniune în temeiul Convenției de la Stockholm privind poluanții organici persistenți („Convenția de la Stockholm”), aprobată prin Decizia 2006/507/CE a Consiliului², și în temeiul Protocolului la Convenția din 1979 privind poluarea atmosferică transfrontalieră pe distanțe lungi, referitor la poluanții organici persistenți („Protocolul POP”), aprobat prin Decizia 2004/259/CE a Consiliului³.

Motivul care au dus la prezentarea propunere de reformare a Regulamentului POP este generat de necesitatea conformării cu articolului 16 din Regulamentul POP, Comitetul de comitologie pentru chestiunile generale, care face obiectul regulamentului și are ca temelie juridică articolul 29 din Directiva 67/548/CEE a Consiliului⁴.

¹ Regulamentul (CE) nr. 850/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 privind poluanții organici persistenți și de modificare a Directivei 79/117/CEE (JO L 158, 30.4.2004, p. 7).

² Decizia 2006/507/CE a Consiliului din 14 octombrie 2004 privind încheierea, în numele Comunității Europene, a Convenției de la Stockholm privind poluanții organici persistenți (JO L 209, 31.7.2006, p. 1).

³ Decizia 2004/259/CE a Consiliului din 19 februarie 2004 privind încheierea, în numele Comunității Europene, a Protocolului la Convenția din 1979 privind poluarea atmosferică transfrontalieră pe distanțe lungi, referitor la poluanții organici persistenți (JO L 81, 19.2.2004, p. 35).

⁴ Directiva 67/548/CEE a Consiliului din 27 iunie 1967 privind apropierea actelor cu putere de lege și a actelor administrative referitoare la clasificarea, ambalarea și etichetarea substanțelor periculoase (JO 196, 16.8.1967, p. 1-98).

Această directivă a fost însă abrogată prin articolul 60 din Regulamentul (CE) nr. 1272/2008 al Parlamentului European și al Consiliului⁵, având ca efect faptul că, începând cu data de 1 iunie 2015, comitetul de comitologie pentru regulament a încetat să mai existe.

Prezenta propunere are scopul:

- de a sprijini Comisia să își îndeplinească sarcinile prevăzute în Regulamentul POP, se propune implicarea Agenției Europene pentru Produse Chimice (denumită în continuare „agenția”) în anumite sarcini administrative, tehnice și științifice necesare pentru punerea în aplicare a regulamentului.

- de asigurare a respectării Regulamentului POP de către statele membre prin includerea unui rol de coordonare al Forumului pentru schimbul de informații privind aplicarea, instituit prin Regulamentul (CE) nr. 1907/2006 al Parlamentului European și al Consiliului („Regulamentul REACH”)⁶.

- de simplificare a proceselor de raportare și monitorizare, acordându-se o atenție specială automatizării, frecvenței mai reduse a raportării și pertinentei datelor, în conformitate cu agenda Uniunii pentru o mai bună reglementare și cu constatările verificării adecvării privind raportarea și monitorizarea în domeniul mediului⁷.

În urma examinării, Comisia pentru afaceri europene formulează următoarele:

1. Temeiul juridic

Temeiul juridic material este articolul 192 alineatul (1) (referitor la protecția mediului) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, dat fiind faptul că măsurile convenite în temeiul Convenției de la Stockholm urmăresc, în principal, un obiectiv de mediu (și anume, eliminarea poluanților organici persistenți).

2. Principiile subsidiarității și proporționalității sunt respectate.

a) Principiul subsidiarității

Obiectivele propunerii nu pot fi realizate de statele membre deoarece este nevoie de o abordare armonizată pentru a se asigura faptul că Uniunea, ca parte la Convenția de la Stockholm, își îndeplinește obligațiile internaționale.

b) Principiul proporționalității

⁵ Regulamentul (CE) nr. 1272/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 decembrie 2008 privind clasificarea, etichetarea și ambalarea substanțelor și a amestecurilor, de modificare și de abrogare a Directivelor 67/548/CEE și 1999/45/CE, precum și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1907/2006 (JO L 353, 31.12.2008, p. 1).

⁶ Regulamentul (CE) nr. 1907/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2006 privind înregistrarea, evaluarea, autorizarea și restricționarea substanțelor chimice (REACH), de înființare a Agenției Europene pentru Produse Chimice, de modificare a Directivei 1999/45/CE și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 793/93 al Consiliului și a Regulamentului (CE) nr. 1488/94 al Comisiei, precum și a Directivei 76/769/CEE a Consiliului și a Directivelor 91/155/CEE, 93/67/CEE, 93/105/CE și 2000/21/CE ale Comisiei (JO L 396, 30.12.2006, p. 1).

⁷ COM(2017) 312 și SWD(2017) 230.

Propunerea respectă principiul proporționalității deoarece nu depășește ceea ce este necesar pentru realizarea obiectivelor sale.

Propunerea prevede modificări numai în cazul în care acestea sunt considerate necesare și oportune pentru buna funcționare a regulamentului sau în cazul în care acestea se impun ca urmare a modificării altor acte legislative.

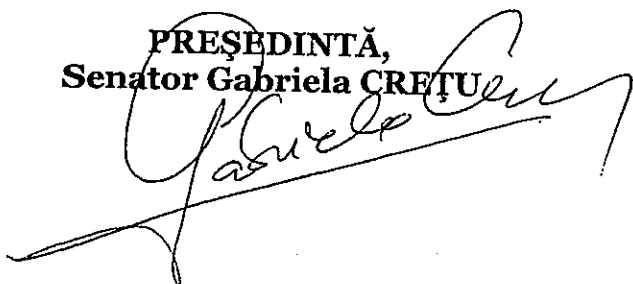
3. Se consideră că:

- a) **Activitățile de raționalizare, simplificare și automatizare a procesului de raportare/monitorizare și îmbunătățire a furnizării de informații publice nu trebuie să genereze sarcini administrative suplimentare pentru autoritățile responsabile cu implementarea prevederilor regulamentului.**
- b) **Agenția Europeană pentru Produse Chimice (ECHA) trebuie să demonstreze că deține resursele necesare, financiare și umane, pentru ducerea la îndeplinire a noilor atribuții și responsabilități propuse a fi transferate de la Comisia Europeană.**
- c) **Obiectivele, conținutul, scopul și durata delegării de putere către Comisia Europeană trebuie să fie clar definite în propunerea de regulament.**

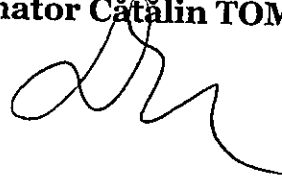
În urma dezbaterii, membrii Comisiei pentru afaceri europene au hotărât, cu majoritate, formularea unei OPINII la COM(2018) 144 final.

Comisia pentru afaceri europene, supune Plenului Senatului, spre dezbateră și adoptare, proiectul de hotărâre privind adoptarea prezenta OPINIE, în conformitate cu art. 34 din Anexa la Regulamentul Senatului aprobat prin Hotărârea Senatului nr. 28/2015, cu modificările și completările ulterioare.

**PREȘEDINTĂ,
Senator Gabriela CRETU**

**SECRETAR,
Senator Cătălin TOMA**

Întocmit: Mihai ANGHEL, consilier raportor CAE

Parlamentul României
Senat

Comisia pentru Afaceri Europene

SENATUL
Comisia pentru Afaceri Europene
Nr. LXII/226
Data 8.05.2018

RAPORT

SENATUL ROMÂNIEI
Nr. XXXVII/404/404
Data 9.05.2018

la

**Propunere de Regulament al Parlamentului European și al Consiliului de
instituire a unei Autorități Europene a Muncii**

COM (2018) 131 final

Comisia pentru Afaceri Europene a fost sesizată, în temeiul Protocolului nr.2, anexat Tratatului de la Lisabona de modificare a Tratatului privind Uniunea Europeană și a Tratatului de instituire a Comunităților Europene, semnat la Lisabona la 13 decembrie 2007, ratificat prin Legea 13/2008, în vederea examinării ex-ante cu **Propunerea de Regulament al Parlamentului European și al Consiliului de instituire a unei Autorități Europene a Muncii, COM (2018) 131 final.**

În cadrul Comisiei pentru afaceri europene, raportor a fost domnul senator Liviu Pop.

Au fost analizate punctele de vedere ale Ministerului Afacerilor Externe și ale Ministerului Muncii și Justiției Sociale și Fișa de sinteză a Serviciului pentru afaceri europene precum și Procesul-verbal al Comisiei pentru muncă, familie și protecție socială cu nr. nr. XXVII/168/24.04.2018 și Avizul Comisiei juridice, de numiri, disciplină, imunități și validări cu nr. XIX/75/7.05.2018.

La lucrările comisiei din data de **3 martie 2018** au participat reprezentanți ai Ministerului Muncii și Justiției Sociale, și ai Ministerului Afacerilor Europene.

Prezenta propunere de regulament face parte din Pachetul privind echitatea socială, alături de propunerile de recomandare privind lucrătorii independenți și de o comunicare privind monitorizarea punerii în aplicare a Pilonului european al drepturilor sociale.

Prezenta propunere:

- I. prevede instituirea Autorității Europene a Muncii care va avea personalitate juridică
- II. prevede că structura viitoarei entități să fie definită pe formatul unei agenții europene, al cărei obiectiv de ansamblu să vizeze asigurarea unei mobilități echitabile a forței de muncă în cadrul pieței interne.

III. are ca **obiectivul global**, contribuirea la asigurarea unei mobilități echitabile a forței de muncă pe piața internă, care va fi asigurat prin:

- îmbunătățirea accesului persoanelor fizice și al angajatorilor la informații privind propriile drepturi și obligații în domeniul mobilității forței de muncă și al coordonării securității sociale, precum și a accesului la servicii relevante;
- întărirea cooperării operaționale dintre autorități în ceea ce privește asigurarea respectării transfrontaliere a legislației relevante a Uniunii, inclusiv facilitarea inspecțiilor comune;
- asigurarea medierii și facilitarea soluțiilor în cazurile de litigii între autoritățile naționale și de perturbări transfrontaliere ale pieței forței de muncă, cum ar fi o restructurare a întreprinderilor care afectează mai multe state membre.

IV. că persoanele-țintă ale Autorității Europene a Muncii sunt

- lucrători;
- persoane care desfășoară activități independente;
- alți cetățeni ai Uniunii sau extra-comunitari, care au domiciliul legal în UE, aflați într-o situație transfrontalieră problematică.

În urma examinării, membrii comisiei

• **constată următoarele:**

- 1) **propunerea de regulament este întemeiată pe articolele 46, 48, 53 alineatul (1), 62 și 91 alineatul (1) din TFUE**, cu accent pe libera circulație a lucrătorilor, coordonarea sistemelor de securitate socială, accesul la activități independente și exercitarea acestor activități, libertatea de a presta servicii și normele comune aplicabile transportului internațional
- 2) **propunerea de regulament respectă principiul subsidiarității**, întrucât obiectivele propunerii nu pot fi realizate în mod satisfăcător de către statele membre la nivel național, regional sau local și pot fi realizate mai bine la nivelul Uniunii, din următoarele motive:
 - furnizarea de informații și servicii de înaltă calitate și actualizate pentru cetățeni cu privire la propriile drepturi și obligații în situații transfrontaliere trebuie coordonată la nivelul Uniunii, pentru a se asigura o abordare consecventă, clară și eficientă.
 - aplicarea legislației Uniunii în domeniul mobilității transfrontaliere a forței de muncă și al coordonării sistemelor de securitate socială se bazează pe cooperarea dintre statele membre, ceea ce înseamnă că niciun stat membru nu poate acționa singur.
 - pentru a spori sinergiile și a sprijini cooperarea dintre statele membre în ceea ce privește aplicarea legislației Uniunii în domeniul mobilității forței de muncă și al coordonării securității sociale – astfel încât să se asigure securitatea juridică, atât pentru administrații, cât și pentru persoanele fizice, și să se ajungă la o înțelegere comună a necesităților în materie de asigurare a respectării legii – este necesară

dezvoltarea unei abordări coordonate și comune la nivelul Uniunii, în locul utilizării unei rețele de acorduri bilaterale sau multilaterale care se poate dovedi complexă.

3) propunerea de regulament respectă principiul proporționalității, întrucât:

- inițiativa este un răspuns proporțional cu nevoia de sprijin operațional și nu depășește ceea ce este necesar pentru atingerea acestui obiectiv;
- inițiativa nu impune noi obligații statelor membre, persoanelor fizice sau angajatorilor, ci se concentrează mai degrabă pe susținerea mobilității transfrontaliere și pe crearea de noi oportunități;
- propunerea nu aduce atingere deciziilor, legislației sau activităților de asigurare a respectării legii la nivel național, care rămân de competența statelor membre;
- propunerea lasă în mare măsură la discreția statelor membre modalitatea de utilizare a posibilităților create de inițiativă.

4) forma juridică aleasă este cel de Regulament, întrucât Regulamentul se va baza pe abordarea comună privind agențiile descentralizate ale UE, aprobată în 2012 de Parlamentul European, Consiliu și Comisie . Un regulament oferă certitudinea juridică necesară instituirii Autorității, fapt ce nu ar putea fi realizat cu ajutorul altor instrumente juridice.

• **consideră**

- că sunt binevenite demersurile Comisiei Europene și este necesară o Autoritate Europeană a Muncii, ca rezultat al consolidării cooperării dintre autoritățile de pe piața muncii pe toate nivelurile și gestionarea mai eficientă a situațiilor transfrontaliere.
- regretă că Pachetul privind echitatea socială, din care face parte și prezent propunere de regulament cuprinde doar măsuri paliative, marginale de combatere a inegalităților în contextul în care există o piață unică europeană dar cu 27 de sisteme sociale distincte

• **apreciază**

- crearea unei Autorități Europene în domeniul Muncii, ca entitate necesară pentru depășirea provocărilor legate de îmbunătățirea cooperării la nivelul UE în materie de ocupare a forței de muncă transfrontaliere și de securitate socială;
- că instituirea Autorității Europene în domeniul Muncii ar putea reprezenta și o oportunitate pentru găzduirea agenției europene într-un stat membru care nu deține, pe teritoriul său, până la acest moment, un sediu de agenție europeană.

• **recomandă următoarele:**

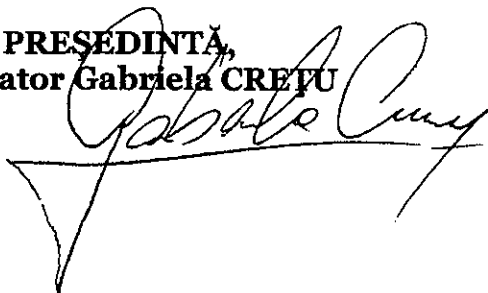
- clarificarea aspectelor legate de modalitatea în care Autoritatea Europeană în domeniul Muncii ELA va realiza obiectivul global al propunerii;

- clarificarea aspectelor legate de modalitatea în care se va face trecerea de la actuala organizare a activității, atât la nivelul instituțiilor europene, cât și la nivelul statelor membre;
- clarificarea prevederilor articolele 5,6,7 din actuala propunere de Regulament prin care se aduce atingere majoră Regulamentului (UE) 2016/589 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 aprilie 2016 privind o rețea europeană de servicii de ocupare a forței de muncă (EURES), accesul lucrătorilor la servicii de mobilitate și integrarea mai bună a piețelor forței de muncă și de modificare a Regulamentelor (UE) nr. 492/2011 și (UE) nr. 1296/2013 (JO L 107, 22.4.2016, p. 1) care își încheie perioada tranzitorie în data de 13 mai 2018 iar prevederile lui intră deplin în vigoare de la data menționată. Prevederile articolelor menționate nu clarifică cum anume va furniza Autoritatea Europeană în domeniul Muncii aceste informații și care sunt obligațiile statelor membre în realizarea acestei inițiative;
- clarificarea aspectelor legate de entitatea cu care va colabora instituția din statul membru responsabilă cu furnizarea serviciilor, așa cum sunt ele definite de Regulamentul EURES nr.589/2016 - atât cu Autoritatea Europeană în domeniul Muncii cât și cu Comisia Europeană, pentru funcționarea tehnică și dezvoltarea portalului EURES. Există riscul unei multiplicări a responsabilităților statului membru
- că acesta cuprinde doar măsuri paliative, marginale de combatere a inegalităților în contextul în care există o piață unică europeană dar cu 27 de sisteme sociale distincte

În urma dezbaterii, membrii Comisiei pentru afaceri europene au hotărât, cu majoritatea voturilor membrilor prezenți, formularea unui **Opinii la COM (2018) 131 final**.

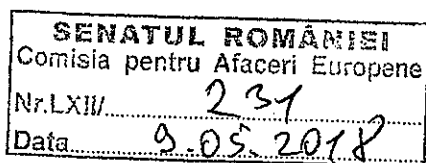
Comisia pentru afaceri europene **supune Plenului Senatului, spre dezbatere și adoptare, proiectul de hotărâre privind adoptarea prezentului Raport**, în conformitate cu art. 34 din Anexa la Regulamentul Senatului aprobat prin Hotărârea Senatului nr. 28/2015, cu modificările și completările ulterioare.

PREȘEDINTĂ,
Senator Gabriela CREȚU

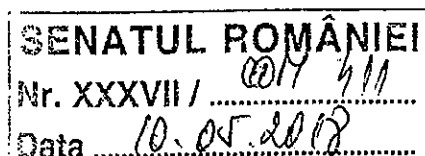
SECRETAR,
Senator Cătălin Dumitru TOMA

Parlamentul României
Senat

Comisia pentru Afaceri Europene

RAPORT
la

Propunere de

REGULAMENT AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI
privind legea aplicabilă efectelor față de terți ale cesiunilor de creanțe
COM (2018) 96 final

Comisia pentru afaceri europene a fost sesizată, în temeiul Protocolului nr. 2, anexat Tratatului de la Lisabona de modificare a Tratatului privind Uniunea Europeană și a Tratatului de instituire a Comunităților Europene, semnat la Lisabona la 13 decembrie 2007, ratificat prin Legea 13/2008, în vederea examinării **Propunerii de REGULAMENT AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI privind legea aplicabilă efectelor față de terți ale cesiunilor de creanțe - COM (2018) 96 final.**

În cadrul Comisiei pentru afaceri europene, raportor a fost doamna senator Gabriela Crețu.

La lucrările Comisiei din data de 8 mai 2018 au participat reprezentanți ai Ministerului Afacerilor Externe, ai A.S.F. și ai Ministerului Finanțelor Publice.

Au fost consultate procesele-verbale ale Comisiei economice, industriei și servicii, Comisiei pentru buget, finanțe, activitate bancară și piață de capital și al Comisiei pentru dezvoltare și strategie economică.

Temeiul juridic al propunerii este articolul 81 alineatul (2) litera (c) din TFUE care, în domeniul cooperării judiciare în materiile civile care au implicații transfrontaliere, împuternicește în mod specific Parlamentul și Consiliul să adopte măsuri menite să asigure „compatibilitatea normelor aplicabile în statele membre în materie de conflict de legi (...)”.

Obiectivul specific al prezentei propuneri este de a contribui la creșterea volumului de tranzacții transfrontaliere cu creanțe, asigurând securitate juridică prin adoptarea, la nivelul Uniunii, a unor norme uniforme privind conflictul de legi. Claritatea și predictibilitatea în ceea ce privește legea națională aplicabilă pentru a determina cine deține o creanță sau un titlu de valoare în urma unei tranzacții transfrontaliere sunt esențiale pentru a crește volumul de tranzacții transfrontaliere cu creanțe și titluri de valoare. Insecuritatea juridică în ceea ce privește legea națională care determină cine deține un activ în urma unei tranzacții transfrontaliere înseamnă că, în funcție de statul membru ale cărui instanțe sau autorități soluționează un litigiu referitor la proprietatea asupra unei creanțe sau a unui titlu de valoare, tranzacția transfrontalieră poate conferi sau nu dreptul de proprietate preconizat. În caz de insolvență, atunci când proprietatea și forța executorie a drepturilor care rezultă din tranzacțiile transfrontaliere sunt supuse controlului judiciar, riscurile juridice generate de insecuritatea juridică pot cauza pierderi neprevăzute.

Normele uniforme stabilite în prezenta propunere vor desemna legea națională care ar trebui să determine proprietatea asupra unei creanțe după ce aceasta a fost cesionată în cadrul unei tranzacții transfrontaliere și, astfel, vor elimina riscul juridic și consecințele sistemice potențiale. Introducerea securității juridice va promova investițiile transfrontaliere, accesul la credite mai ieftine și integrarea pieței.

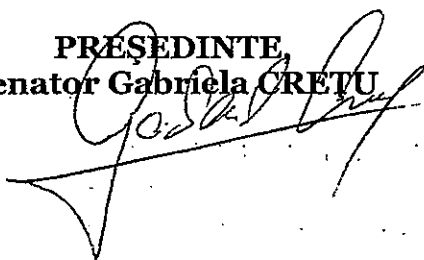
În urma examinării, Comisia pentru afaceri europene **consideră că propunerea de Regulament respectă principiul subsidiarității încadrându-se în domeniul de reglementare al articolul 81 TFUE**. Insecuritatea juridică actuală și riscul juridic care rezultă din aceasta sunt cauzate de normele materiale divergente ale statelor membre care reglementează efectele față de terți ale cesiunilor de creanțe. Statele membre acționând individual nu ar putea elimina în mod satisfăcător riscul juridic și obstacolele din calea cesiunilor transfrontaliere de creanțe, întrucât normele și procedurile naționale ar trebui să fie identice sau cel puțin compatibile pentru a se putea aplica într-o situație transfrontalieră. De aceea, sunt necesare măsuri la nivelul Uniunii pentru a se asigura că aceeași lege este desemnată, pe întreg teritoriul Uniunii, ca lege aplicabilă efectelor față de terți ale cesiunilor de creanțe, oricare ar fi instanțele sau autoritățile statului membru care soluționează un litigiu cu privire la proprietatea asupra unei creanțe cesionate.

De asemenea, **se respectă principiul proporționalității**. În prezent, normele materiale, cât și normele privind conflictul de legi ale statelor membre sunt diferite și, în unele cazuri, normele privind conflictul de legi sunt neclare sau nu sunt prevăzute de legislația în vigoare. Aceste divergențe creează insecuritate juridică, care duce la risc juridic, întrucât unei cesiuni transfrontaliere i s-ar putea aplica norme de drept material din diferite țări. Pentru a oferi securitate juridică, UE propune securitate juridică prin armonizarea normelor privind conflictul de legi. Aceasta este o soluție proporțională întrucât nu interferează cu legea materială națională și se aplică doar cesiunilor de creanțe care au un element transfrontalier.

În urma dezbaterii, membrii Comisiei pentru afaceri europene au hotărât, cu majoritatea voturilor celor prezenți, formularea unui **Raport la COM(2018) 96 final**.

Comisia pentru afaceri europene **supune Plenului Senatului, spre dezbateră și adoptare, proiectul de hotărâre privind adoptarea Raportului**, în conformitate cu art. 34 din Anexa la Regulamentul Senatului aprobat prin Hotărârea Senatului nr. 28/2015, cu modificările și completările ulterioare.

PREȘEDINTE,
Senator Gabriela CRETU

SECRETAR,
Senator Catalin Dumitru TOMA

